

ползвано за позитивно развитие на държавата. Новото демократично общество започна да се създава успоредно с редица негативни процеси като престъпност, корупция и облагодетелстване от политическата власт. Тази ситуация ускори разслояването и поляризацията в обществото. Една голяма част от населението попадна в бедните и потенциално обедняващите слоеве на обществото.

Първите изследвания на бедността се осъществиха в Министерството на труда и социалната политика (МТСП), Националния статистически институт (НСИ) и Института за синдикални и социални изследвания на Конфедерацията на независимите съюзи в България (КНСБ). Тези изследвания могат да се отнесат към абсолютния подход за изследване на бедността¹. Принципно подходът се основава на кошница от най-необходимите стоки и услуги за задоволяване на жизнените потребности на бедните.

Опитът от научноизследователската работа на различни автори и институции върху бедността беше обобщен в по-цялостен и завършен вид в публикацията "Бедността в условията на преход" (1998, МОТ и ПРООН). В нея са представени източниците на информация, поредица методи и специфични изследвания, свързани с бедността и условията на живот в България. Направена беше и оценка за качествата на различните методи, сравнителни характеристики за техните предимства и недостатъци, както и перспективите за използването им като инструмент на социалната политика.

Основен информационен източник при изследване на бедността е системно осъществяваното от НСИ наблюдение на домакинските бюджети. Освен това с финансовата подкрепа на Световната банка частна изследователска агенция осъществи още три наблюдения върху бедността и условията на живот в България - през 1995, 1997 и 2001 г. Друго изследване се проведе през ноември 2003 г. от съвместен изследователски екип на МТСП и НСИ. Резултатите от него са обобщени в публикацията - "България: предизвикателствата на бедността".

Защо трябва да се измерва бедността?

Бедността е съществувала в миналото, съществува и сега. Тя съпътства човешката цивилизация и не може да бъде премахната завинаги и безвъзвратно. Но тя може да бъде ограничена и контролирана дотолкова, че да се изключи опасността от:

- Нарастване на социалното напрежение.

¹ Освен този подход в практиката се използват още относителният и субективният подход. Последният се използва в по-ограничена степен.